

Jugoslavija se je uprla, da bi Nemčija stražila Donavo

PREDLOG JE SPROŽILA OGRSKA, NAJBREŽE NA POVELJE NEMČIJE, KI BI RADA PRISLA V SREDIŠČE BALKANA

Belgrad, 27. apr. — Ogrska vlada je predlagala Jugoslaviji in Rumunski, da bi se dovolilo Nemčiji, da bi poslala svoje bojne čolne na Donavo, ki bi stražila nemške pošiljave. Jugoslovanski zunanji minister Marin-ković se je temu odločno uprl in rekel, naj ostane vse tako, kakor je bilo dozdaj, to je, da vsaka država varje vodno pot pri svojih mejah. Ogrska je predlagala, naj bi stražile Donavo vse podonavske države, torej tudi Nemčija.

Tozadevno obstoji posebna mednarodna komisija, v kateri so zastopane poleg štirih obdonskih držav še Italija, Francija in Anglija. Nemčija je pa iz te komisije pred štirimi leti izstopila, zdaj bi pa rada prišla nazaj, ker se je od tistega časa položaj povsem spremenil.

Zdaj se Nemčija poslužuje Ogrske, da bi ji izposlovala so-

Zavezniški vojni koncil je sklenil, da Nemčija ne sme več dobiti zaveznike speče

London, 27. apr. — Že drugič se je sestal v enem tednu zavezniški vojni koncil, da razpravlja o strateških problemih v Norveški in da napravi načrt za slučajno bojno fronto kje drugje. Čeprav se vse bodoče načrte drži strogo tajno, pa se toliko lahko sodi, da bodo zavezniški odseji delali vse po drugačnih načrtih. Hitler jih je navadil, da je potreba najprej akcije, potem pa razgovorov, zato se bodo tudi zavezniški tega odseja držali.

Vsakemu je jasno, da so zave-

TEŽKO OBLOŽEN ŽENIN

Lancaster, Pa.—Ko je prišel William Driendle na sodnijo po poročno dovoljenje, bi se mu bilo skoro žepi potrgali. V žepih je imel namreč same niklje, s katerimi je plačal za licenco.

Barry ni odkril grafta

Karl Heyner, republikanski kandidat za šerifa, je vprašal svojega protikandidata Edwin Barry-a, zakaj ni kot varnostni direktor odkril grafta v policijskem oddelku za časa prohibicije. Kako je to, je rekel Heyner, da je moral priti nov varnostni direktor, Ness, ki je to spravi na dan in poslal krivce v ječo. S tem je Heyner hotel dati politično zaščito Barry-u, ki pravi, če bo on izvoljen šerifom, da bi očistil okraj vseh igralnic.

Jako važno za hišne posestnike in druge

Kakor je bilo že pojasnjeno v dopisu, se vrši jutri večer, v torek, v Knausovi dvorani nekaj shod, na katerem se vam bo vse natančno pojasnilo glede neprestanih davčnih naklad in kako se dela z davčnim denarjem. Seja se prične točno ob osmih. To ni politična seja, ampak je popolnoma gospodarskega vprašanja. Na sejo bodo prišli uredniki davčne lige, ki se bori proti zapravljanju vašega denarja in razložilo se vam bo, kako se je treba proti temu boriti s pomočjo državljanov in davkoplačevalcev sploh. Ta liga ima svoje člane po vsej državi in če bo zanimanje za to, se bo tudi v naselbini ustanovila podružnica.

K seji ali shodu ni nobene vstopnine. Pridite, da boste slišali, kam gredo milijoni javnega denarja po nepotrebnem.

Radi bi videli, da bi se papež izjavil radi vojne na Norveškem

Rim, 27. apr. — Rooseveltov odposlanec pri Vatikanu, Myron C. Taylor, je bil ta teden v avdienci pri papežu Piju. Obiskal je tudi papeževga državnega tajnika, kardinala Maglione. Sodi se, da je poskušal Taylor vplivati na papeža, da bi se določno izjavil glede konflikta v Skandinaviji. Papež se dozdaj ni z nobeno besedo dotaknil te zadeve, ker smatra, da se kot cerkveni poglavar ne bo vtičal v zadeve, ki se tičejo državnih vprašanj posameznih držav.

V vatikanskih krogih se tudi govori, da so dobili italijanski učitelji ukaz, (gotovo od vlade), da otroci v mesecu maju ne smejo moliti za svetovni mir, kakor je bila to želja papeža.

Nemci delijo živila v Norveški na karte

Oslo, 26. apr. — Nemška vlada je ukazala Norvežanom, da smejo odsej porabiti samo gotovo količino raznih živilskih potrebščin. Vsaka oseba dobi na teden 250 gramov sladkorja (8.8 unč), 80 gramov kave in 25 gramov čaja. Določilo se je tudi, koliko krme se sme dajati domači živali. Nihče ne sme vzeti iz banke več kot 400 kron (ena krona je 22.7 centov), razen za plačilo delavcem, za davke, za najemnine, ali za pokojnino. Jajca se smejo rabiti samo v bolnišnicah in gotove vrste invalidom doma.

ČE JE ŽENIN KAJ VREDEN

Cheyenne, Wyo.—Tukaj se je odprl nove vrste urad, nekaka kreditna posredovalnica. Za \$1 tukaj lahko zvedo dekleta, kako je fant ali ženin gospodarsko situiran. Seve, pa tudi obratno, tudi ženin lahko zvedo, koliko jim bo prinesla nevesta dote. Pravijo, da je to jako praktično, ker ljubezen je "slep" in po poroki pride do razočaranj, ko ni pričakovane bogastva.

Republikanska senatorska kandidata debatirata

V soboto se je vršila v City klubu ena najzanimivejših kampanjskih debat, kar se jih je še vršilo za letošnje primarne volitve. Sprijela sta se v javni debati republikanska kandidata za senatorja, Harold H. Burton in Dudley White, ki sta zagovarjala vsak svojo platformo in skušala drug drugemu dokazati nezmožnost senatorskega urada iz države Ohio. Burton je zlasti napadal državnega načelnika republikanske stranke Ed D. Schorra, ki očita Burtonu, da ni 100 odstotno pristaš stranke, radi tega ga republikanska stranka ne podpira v kampanji. Burton je rekel, da je neodvisen, kar se tiče diktatorjev v stranki, sicer je pa zvest pristaš stranke.

"Če bom izvoljen," je rekel Burton, "bom senator Zedinjenih držav in ne senator Ed Schorra. Moja prisega kot senatorja bo veljala ustavi Zedinjenih držav, ne pa Ed Schorra."

Vse je napeto čakalo, kako se bosta kandidata izjavila glede Townsedovega načrta za starostno pokojnino. Burton je rekel, da sicer ne verjame, da bo

Queen Mary in Aquitania v južni Afriki

Capetown.—Angleška potniška parnika Queen Mary in Aquitania sta se usidrali pred pristaniščem v tem mestu. Queen Mary je odplula iz New Yorka 22. marca, Aquitania pa še 23. septembra. Aquitania je že prepeljala en transport vojakov iz Avstralije v Evropo. Kam bosta ladji odpluli iz tega pristanišča, ki se nahaja na skrajni južni afriški točki, se ne ve.

Politična seja nocoj!

Danes zvečer se vrši zelo važna seja Slovenskega demokratskega kluba 32. varde in sicer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Začetek bo točno ob osmih zvečer. Navzočih bo več odličnih demokratov, med njimi kandidat za kongresnika v 22. okraju, Mr. Folsom Hayward, ki bo povedal o svoji platformi. Članstvo je vabljeno, da se udeleži polnočestevila. Pa tudi svoje prijatelje pripeljte s seboj. Boste slišali in videli našega novega kongresnika. Po seji se bo serviralo pivo brezplačno. Člani kluba so prošeni, da naj prinesejo na sejo odrezke in denar za prodane listke, ki morajo biti prodani do 10. maja.

Sodnik Lausche svari narodnosti pred politikarji

Sinoči je priredila Kozmopolitska liga banket v hotelu Allerton, kjer je bil glavni govornik sodnik Frank J. Lausche. Ta je svaril narodnostne grupe pred diktatorstvom sebičnih politikarjev ter jih pozival naj delujejo kot Amerikanci in ne kot ločena edinica. Pozival jih je naj pomagajo k izvolitvi poštenim in zmornim osebam v javne urade. "Mi ne moremo živeti svoje ločeno življenje in biti pri tem uspešni," je rekel sodnik Lausche. "Živeti moramo kot skupina ne glede na narodnost ali vero, iz katere smo izšli. Držati se moramo proč od sebičnih političnih mašin in s tem bomo delali čast onim, iz katerih smo izšli."

Nemci trdijo, da so šli v Skandinavijo samo zato, da so prehiteli zaveznike

Anglija namerava povečati nakupovanje potrebščin v Zed. državah

Washington, D. C. — Angleško nakupovanje v Zed. državah, kar se tiče municije in raznega vojnega materiala, se bo zelo povečalo, obenem se pa ni treba bati, da bi Anglija radi tega kupila tukaj kaj manj poljedeljskih produktov. Tako se je izjavil Frank Ashton-Gwatkin, ki spremlja angleško nakupovalno komisijo tukaj. S številkami je tudi dokazal, da je Anglija nakupila v prvih šestih mesecih vojne za \$316,000,000 raznih potrebščin v Zed. državah. Eno leto prej je bil pa njen nakup samo \$273,000,000.

Nekatere potrebščine se bodo pa med obema državama tudi izmenjavalo. Tako bo dala Anglija sirov kavčug in kositer za bombaž. Toda v tem ni prišlo še do končnega sporazuma in Zed. države prodajajo ves izvoz v Anglijo samo za gotov denar.

Nov grob

V nedeljo zvečer je preminila v Nottingham bolnišnici Frances Debeljak, roj. Hočevar, stara 58 let, stanujoča na 18203 Canterbury Ave. Tukaj zapušča soproga Johna, doma iz vasi Kračale, fara Gora pri Sodražici, ter 4 otroke: Frances omož. Bogolin, Mary omož. Bittenc, Tony in Josephine ter več sorodnikov. Doma je bila iz Koleneova vas št. 1, po domače Španova, kjer zapušča brata Franceta in Jožeta ter več sorodnikov. Tukaj je bivala 34 let ter je bila članica društva Marije Vnebovzete št. 103 JSKJ. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sirovi, 458 E. 152nd St. Bodi ji ohranjen blag spomin, preostalim pa izrekamo globoko sožalje.

Nemci so dobili baje pri ujetih angleških častnikih listine, v katerih je razvidno, da sta Anglija in Francija nameravali zasesti Norveško.

Berlin, 27. apr. — Adolf Hitler je z diplomatsko potezo poskusil izgovoriti pred svetom svoj vpad v Skandinavijo s tem, da je obelodanil važne tajne listine, ki se tičejo Anglije in Norveške. V istem času je uradno razglasil vojno stanje z Norveško ter odvezal Švedsko vsakega prestopka nevtralnosti.

Vsebinsko teh listin je objavil nemški zunanji minister von Ribbentrop na sestanku diplomatov, častnikarskih poročevalcev ter zastopnikov nemške armade, bojne mornarice in letalstva. Ribbentrop je obdolžil Anglijo in Francijo, da sta na 6. in 7. aprila prenesli bojno fronto na Norveško in da je Nemčija 9. aprila vpadla v Skandinavijo ter s tem prehitela zaveznike, ki so nameravali isto.

Ribbentrop je pokazal razne važne listine, katere je nemška armada vzela zajetim angleškim častnikom, nekaj jih je dobila v norveškem tujezemskem ministrstvu v Oslo in nekaj pa po raznih konzularnih uradih po Norveškem. Ribbentrop trdi, da so bile angleške čete na potu proti Norveški prej, predno je Anglija naznanila, da je položila mine v norveške nevarne vode 8. aprila, s katerimi naj bi se ustavilo nemške ladje v norveških vodah.

Iz teh listin je razvidno, da je bil 8. bataljon Sherwood polka na potu proti Norveški na angleški križarki Glasgow. Te čete naj bi se izkrcale v Stavangerju. Ekspedicije naj bi se udeležili tudi prvi bataljon leicestershirskega polka.

Iz zaplenjenih listin je dokazano, je rekel Ribbentrop, da je norveška vlada odobrila te načrte, da bi zavezniški ustvarili bojno fronto v Skandinaviji, odkoder bi se "uničilo" Nemčijo. Vse pa kaže, je rekel Ribbentrop, da Švedska ni bila zapletena v ta načrt.

London, 27. aprila. — Na "razkrinkanje" zavezniških "splet" v Skandinaviji, ki ga je Hitler potem svojega ministra Ribbentropa dal v javnost, je odgovorila Anglija s tem, da je imenovala to senzacionalno "razkritje" v Berlinu nesramno laž, kateri ne bo verjela nobena nevtralna država.

K temu je dodalo angleško armado poveljstvo izjavo, da niso Nemci zajeli nobenega angleškega brigadirja ali štabnega častnika, ki bi imel pri sebi kake listine, kakor jih omenja Ribbentrop. V Angliji se smejejo tem nemskim trditvam rekoč, da "najde" Nemčija vselej, kadar zasede kako novo deželo, kake take listine, v katerih se kuje zaroto proti Nemčiji.

Potem so angleški državniiki zavrnil nemške trditve točko za točko ter dokazujejo, da zavezniiki niso imeli nikdar namena zasesti Skandinavije. Angleži pobijajo Hitlerjeve trditve s tem, da so pač hoteli iti na pomoč Finski preko Skandinavije, toda jim Norveška in Švedska nista tega dovolili, kar je znano vse-

mu svetu. Če bi bili Norvežani pripravljeni stopiti na stran zaveznikov, bi bili gotovo dovolili zavezniškim četam preko njih ozemlja na Finsko.

Dalje pravijo Angleži, da če bi bili nameravali zasesti Skandinavijo, bi bili imeli čete pripravljene, ne pa da bi jih začeli šele zbirati za ekspedicijo, ko je bila Nemčija že na Norveškem. Nadalje je pa tudi dokazano, da so nemške ladje odpeljale vojaštvo proti Norveški še predno so zavezniiki položili mine v norveške vode, torej ni bilo polaganje teh min vzrok nemškega vpada v Norveško.

Poleg tega je pa govoril Ribbentrop samo o Norveški, omenil ni pa o nobeni besedo Danske, katero je Nemčija zasedla istočasno.

V diplomatskih krogih se smatra, da se hoče Hitler oprati pred svetom radi vpada v Skandinavijo, ker je to napravilo pri nevtralnih državah jako slabo mnenje o Nemčiji. In to, da se Hitler pere pred svetom znači, da dobro čuti, da se svetovno mnenje obrača od Nemčije.

Amerikancem se svetuje oditi iz Ogrske

Budapest.—Ameriško poslanstvo je poslalo na vse ameriške državljane na Ogrskem pismo ter se jim svetuje, da naj odpotujejo proti Zedinjenim državam kakor hitro jim je mogoče. Poslanstvo sicer pravi, da ne verjame, da bi se vojna raztegnila v te kraje, toda ameriški državljani naj dobro premislijo o težkočah, če bi se kaj takega zgodilo. Zato naj odidejo iz dežele, dokler se lahko.

Stavka barvarjev

V sredo bodo šli na stavko vsi unijski barvarji, če jim delodajalci ne bodo priznali nove plačilne lestvice \$1.35 na uro, ki stopi v sredo v veljavo. Dozdaj je podpisalo novo plačilno lestvico že več kot 200 podjetnikov in na stavko bi jih šlo samo kakih 500 od 3,600 barvarjev, ki jih šteje unija.

Selitve podjetja

Čistilnica oblek Frank Bercan se je preselila iz 4505 St. Clair Ave. na 1204 Norwood. Podjetje se toplotno priporoča rojakom.

Iz bolnišnice

Mrs. Frances Klun, se je vrnila iz bolnišnice. Zdj se nahajala pod zdravniško oskrbo pri svoji hčeri Mrs. Frances Tomšič, 15918 Whiteomb Rd.

Članstvu dr. 162 KSKJ

Tajnica društva Marije Magd. št. 162 KSKJ bo nocoj med 6 in 7 uro v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida v svrhu društvenih zadev.

Važna seja

Redna seja Kluba društev Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. se vrši danes zvečer ob 7.30. Zastopniki in direktorji so prošeni, da se udeležijo, ker je seja zelo važna.

Pevska vaja

Danes zvečer ob 6.45 se vrši vaja dekljskega Baragovega zborara. Starše se prosi, da opozore svoje hčerke na to.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 101 Mon., April 29, 1940

Moskva gleda okrog sebe

Prav nič čudnega ne bo, če bo napravila Rusija veletuč v nasprotno smer, se ločila od Nemčije in se pridružila zavznikom in da Hitler to dobro ve, je uganjen svetovni diplomatov, katerih poklic so spletarije in intrige, pa ščuvanje drug na drugega. In morda je prav to, ker Hitler ni gotov vedne ruske pomoči, ga je prignalo do tega, da je udaril v Skandinavijo. Opazovalci, ki so zasledovali politiko Rusije zadnja leta, so prišli do prepričanja, da se Rusija ne bo spustila v kako večjo vojno, pri tem pa napravi vse, kar le more, da spravi kako drugo državo v vojno. Seve, pri tem ne pride v poštev njena vojna na Finskem, ki bi ne smela biti nobena vojna, ampak samo kratek polet bombnikov na finska mesta in konec bi bilo. Tako so računali v Moskvi. Pri tem so se slučajno uštelili in draga zabava je bila, ki si jo je privoščil Stalin pri severnih sosedih.

V Moskvi sanjajo boljševiki samo o svetovni revoluciji, o splošnem pokolu, v katerega bi se zarič ves svet, samo Rusija bi stala ob strani in potem, kadar bi bili vsi onemogli in izčrpani, bi pognal Stalin svoje čete naprej in se vsedel po evropskih državah brez vsakega truda.

In prav v tem času si ne želi Rusija nič drugega, kot da se pograbijo med seboj Anglija, Nemčija, Francija, Italija, Japonska in Zed. države. To so glavne svetovne sile, ki bi se lahko postavile Rusiji po robu in te je treba spraviti s poti. In kaj bi bilo pripravnejšega, kot če se podavijo same med seboj!

Zato bi pa Rusija, če zasleduje to politiko, ne videla rada, če bi se sedanja evropska vojna prehitro končala. Dokler nobena vojskujočih strank ne kaže kake posebne premoči, je še vse dobro, si misli Moskva. Zato ne bo pa prav nič čudno, če bo dala Rusija svojo pomoč z različnimi potrebščinami zavznikom, kakor hitro bi pokazala, da Nemčija zmaga. Da to niso prazne besede, se vidi iz tega, da se v Londonu že nekaj govori o angleško-ruski trgovski pogodbi. Tudi če bo prišlo do trgovske pogodbe med Jugoslavijo, bo Rusija storila tole na željo Anglije.

Ampak, obratno, če bodo zvezniki pokazali, da pritiskajo preveč trdo na Hitlerja, bo Rusija udarila na Balkan ter tako prisilila Italijo na stran Nemčije, da se tako bojna moč zopet izenači.

Tako bo Rusija vedno pripravljena dati svojo pomoč, dasi sama dejansko ne bo posegla v vojno. In če ji bo šlo vse posreči in bo konec vojne, bo Rusija zraven, ko si bodo delili plen, od katerega bo sama vzela največji kos, če že ne vsega plena.

Javna tajnost je, da Rusiji ni všeč moč Nemčije in Japonske. Ti dve mora na kak način oslabil. Potem bi prišlo pa na vrsto njene idealne nasprotnice: Anglija, Francija in Zed. države, ki so največja zapreka razširjenju komunizma.

Prvo potezo v tej smeri je bil napravil Stalin, ko je podnetil revolucijo v Španiji. Če bi se mu bila namera posrečila, bi bil danes imel popolnoma v oblasti Italijo in ogrožal bi bil Francijo in Anglijo. Če bi se bila španska civilna vojna končala drugače, bi bil Stalin danes gospodar v Sredozemlju in ne Angleži in Francozi.

Ko se je bila zapodila Italija v Etiopijo, je bil Stalin prvi, ki je ščeval Anglijo in Francijo, naj padeta po Italiji. Toda Angleži se niso hoteli zganiti in z Angleži so potegnili Francozi.

Potem je Stalin udaril na druge strune. Naščeval je Spance drug na drugega, potem je pa silil zopet Anglijo in Francijo naj padeta po Nemčiji in Italiji, ker sta šli na pomoč generalu Francu. Ko sta tudi tedaj Anglija in Francija mirno sedeli, ju je nagovarjal, naj bi udarili po Nemčiji, ki je pograbila Čehoslovaško. Tudi tedaj ni mogel dvigniti Stalin nobenega prahu v Evropi.

Končno mu je prišel naproti pri njegovih načrtih sam Hitler, ki je vpadel na Poljsko. No in tedaj je pa končno vendarle nastala vojna v Evropi. Najboljši diplomatski možgani so trdno prepričani, da je samo Stalin odgovoren za sedanje evropsko vojno.

Svojo spretno vlogo je igral Stalin prav do konca. Ko je videl, da je Hitler pripravljen udariti na Poljsko, če mu bo stal Stalin na strani, mu je ta obljubil vso pomoč, obenem in prav tisti čas so se pa vršila v Moskvi pogajanja z Anglijo in Francijo, po katerih naj bi se združile Rusija, Francija in Anglija proti Nemčiji. Ko je Stalin videl, da so vloge dobro razdeljene in igralci pripravljeni, je javno stopil na stran Nemčije, potem se je pa vsedel na balkon in zadovoljno opazoval predstavo.

Če bi se bil Stalin pridružil Angliji in Franciji, ki sta hoteli Evropo obvarovati vojne, bi ne bil Hitler nikdar udaril na Poljsko. Stalin je tudi sam verjel, da Hitler ne bo vpadel v Poljsko, če ne bo gotov ruske pomoči ali vsaj tihega odobravanja.

Če hoče zdaj, da se bodo naciji in demokratske države (ali buržoazni, kakor jih oni imenuje) poklali med seboj, ni treba Stalinu drugega kot pomagati zdaj enemu, zdaj drugemu. Ko bo eden malo oslabil, pa mu bo pomagal na noge Stalin, da bojni ples ne bo prehitro nehal.

Ideologija komunistov je, da se kolikor mogoče držav zaplete v vojno, in, seveda, da Rusija ostane lepo na gorkem doma. Naj le bo vojna, ves svet naj gori, samo da se Rusije nihče ne dotakne. To je vera komunistov.

BESEDA IZ NARODA**Državljanom in državljanke Cuyahoga okraja!**

Spoštovani prijatelji!

Pred vas stopam kot kandidat za urad okrajnega šerifa v Cuyahoga okraju v katerem sem bil rojen in vzgojen, oziroma v Clevelandu, Ohio. Prosim vas za pomoč ki moji izvolitvi v urad šerifa na demokratskem tiketu pri primarnih volitvah 14. maja, 1940.

Moje delovanje v političnih krogih, zadnjih 20 let, je bilo vedno za napredek in dobrobit ljudstva, ker jaz trdno verujem v vašo temeljna načela. Jaz se dobro zavedam, da je bila težka borba za naše očete in pradede, ki so prišli v novo domovino brez vseh sredstev in imetja in so morali v tej deželi poiskati svoje zavetišče in zaslužiti za svoj obstanek. Bila je velika žrtev na vaši strani vzgojiti svoje sinove in hčere ter jim dati izobrazbo, da so prišli do svojega poklica, obrti, trgovine in da so pokazali svojo zmogljivost v industrijskem in političnem življenju. Pošteno ste premagali vse težave in vse zapreke in danes lahko s ponosom gledate na svoje zasluge, ki se kažejo v čedalje višji stopnji. Imate sicer vso pravico biti ponosni, ker poštenost in razumnost, katero ste vcepili v naša srca je kakor zrcalo vas samih. Kakor ste vi ponosni na svoje potomce, tako smo tudi mi ponosni, da smo sinovi slovenskih staršev.

Mi, Slovenci imamo vso pravico kandidirati v politične urade, ker v prvi vrsti smo enako zmogljivi kot Irce, Nemci, Italijani itd. in v mnogih oziirih še zmogljivejši, ker nimamo sebičnih ambicij kot jih imajo ti narodi, ampak doslej smo bili nekam mlajši in stali na strani ter pustili vse druge pred nami, mi smo pa od strani gledali na nje, ako bo kakšna škoricica kje za nas.

To je dejstvo, ki ga ne more nihče zatajiti. Bili smo kot sužnji drugim, bolj predrznim in pogumnim narodom. Toda časi nam prinašajo spremembe v vseh oziirih in tako smo tudi v političnem gibanju dobili več poguma in se ne ustrašimo stopiti pred volivce kot kandidati. Torej glas za Slovenca ima velik pomen k splošnemu političnemu napredku našega naroda. Mi kot Slovenci, bi morali v tem oziru biti skupni in se ne dati pregovoriti tako lahko drugodcem in zlasti ne Irce. V mislih imam ob tem času tole vprašanje: ali pomnite, da bi kdaj odkar volimo agitiral Irce za Slovenca? Mislim, da še ne.

Ampak marsikateri Slovenec je pa storil že mnogo ravno za Irce. In kadar pride Irce v svoj visoki urad, kaj je posledica: vse važne službe ima za svoje Irce in mi pa zopet dobimo samo skorjico za svoje delo.

Dragi rojaki in rojakinje! Čas je tukaj, da se zdramimo in delujemo za svoj narod, ki je v vseh oziirih vreden vsega spoštovanja. Pomnite, da nas bodo Amerikanci veliko bolj spoštovali in imeli za važno skupino, ako bodo videli, da smo skupni in da podpiramo svoj narod. S tem postopanjem ne boste pomagali samo tistim, ki hočejo napredovati v političnih uradih, pač pa boste dokazali, da mi hočemo več upoštevanja od vseh višjih uradnikov. Saj nas je vendar veliko število v tem okraju in po vsej pravici bi morali biti že več let boljše upoštevanji. Toda čista resnica je, da nismo bili.

V uradu sedanjega šerifa je le majhno število Slovencev. Na prste jih lahko seštejete, pa vam bodo še prsti ostali. In vsi ti, ki so sedaj uslužbeni v tem uradu imajo le manjše službe. Vse

druge službe v tem uradu so za drugerodce. Torej dragi moji, ali je pravično, da se mi pustimo še naprej tako voditi? Gotovo, da ne! Zakaj bi ne bili edini v tem oziru ter gledali, da pride enkrat v zgodovini tudi Slovenec na važno mesto pri okrajni vladi in da bodo tudi Slovenci in Slovenke dobili enake privilegije do boljših služb, ki so sedaj v rokah Ircev, Nemcev in Italijanov? Bodo sebi naklonjeni, ker lepše prilike niste še imeli, da povzdignete svojega rojaka do okrajnega urada!

Gospodarstvo in delovanje v uradu okrajnega šerifa je meni temeljito poznano, ker bil sem pomožni šerif devet let in v teh devetih letih sem imel mnogo izkušenj, katerih ni imel niti eden izmed drugih kandidatov. V devetih letih sem videl marsikaj, ki bi mi služilo v pomoč pri gospodarstvu okrajne ječe kakor tudi pri postopanju s pomožnimi uradniki in jetniki.

Dalje sem bil štiri leta mestni odbornik in v teh štirih letih sem imel mnogo prilik zasledovati politiko kakor tudi splošno delovanje višjih okrajnih uradnikov. Za časa mojega delovanja med mestnimi odborniki, sem dobil globok vpogled v vse afere tikačoče se mestne in okrajne uprave. Moje delovanje je bilo vselej izvršeno v dobrobit naroda in napredka mesta. Zato se čutim popolnoma zmogljivega za nadaljevanje v političnih uradih, ker moje izkušnje so bile vsestranske. Mnogoterazočaranja so me napravila še bolj večšega v politiki. Isto so mi bili uspehi vselej v veliko zadoščenje kakor tudi v pobudo do neumornega delovanja v prid vseh prebivalcev.

Kar se tiče okrajne ječe bi lahko naštel mnogo pomankljajev in napak, ki so v slabi luči predstavile sedanjega šerifa. Mnokokrat je bilo v angleških dnevnikih objavljeno, da se zahteva njegov odpoklic. Javnost je proti sedanjemu šerifu, ker on ne deluje za interese ljudstva, pač pa dela po svoji glavi, ne oziraje se na ljudske zahteve.

Zagotavljam vam, da če sem izvoljen v urad okrajnega šerifa, da bom ta važjen urad postavil na visoko spoštovanje do katerega je opravičen kakor bom tudi žrtvoval vse svoje ambicije, da bom prinesel čast vsem prebivalcem Cuyahoga okraja in posebno vsemu slovenskemu narodu.

Odločili boste vi sami za koga boste volili. V tem oziru ima popolno svobodo vsak volivec in volilka, toda če hočete povzdigniti svoj narod, potem ne boste volili za drugega kot za Slovenca.

Torej priporočam se vam kot Slovenec za glas za okrajnega šerifa pri primarnih volitvah 14. maja, 1940 na demokratskem tiketu. Vaš udani,

John M. Novak,
1125 E. 71st St.

Gdč. Kranjc na gomilo

Tvoj pot ni več v trpljenju med zemljani, zaključen je, tvoj dan na svetu dokončan... V mladosti si odromala na dan naš pravi, tam bode tvoje večne sreče — večni dan.

Res težko in tako bridko je odjeknila po fari Marije Vnebovzete žalostna vest, da je umrla v cvetu let dobro znana, gdč. Kranjc. Pravkar je oznanjal farni zvon po Collinwoodu tvojo smrt — pel ti je smrtno pesem. Zdi se mi, da mi še zveni v ušesih tvoj tako prijazni glas, še

prav dobro vidim v spominu tvoj smehljaj, kateri pa takrat še ni kazal smrtno sence in kdo bi bil mogel misliti, da ti sledi grozna intrigantinja, katere ti bo tako malu pretrgala nit življenja in te odpokliče...

Zamrl je tvoj glas in mirno spavaš v hladni gomili, tvoja mama pa toči za teboj grenke solze — plaka, a ti pa se sedaj raduješ v objemu dragega očeta. Ne zabi tam svojih bratov in sestric, svojih mladostnih prijateljev, katere je tvoja smrt globoko ranila.

Mirno spavaš v krsti, katero so ti okrasila dobra in ljubeča te srca, poklonila so ti cvetja in slovo in s katerim so ti okrasila tudi gomilo.

Do trombe angelja boš spala v gomili, počivaj mirno na svobodnega doma tleh.

Raduj se draga v večni domovini, pri Bogu se spominjaj svojih vseh!

Naj ti sveti večna luč!

Marija Kurnik.

Math Tekavec: Slika katoliške cerkve

Fetterleyja pravi kot Molek navaja: "V cerkvah katolik malokdaj sliši fundamentalni nauk krščanstva. Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe — še manj pa vidi zgledov. S prižnice ni nikdar apela na bogate katolike naj gmočno pomagajo svojim bednim bratom..."

Obžalovanja vreden pojav, ki se pač ne da zagovarjati — da v župniji, v kateri sta farana Fetterley in Molek, duhovniki za nemarjajo svojo dolžnost. Skoro bi verjel, da v dotičnih cerkvah, kamor ona dva zahajata, namesto nauka ljubezni, uče nauk sovraštva. In če hočeta doseči, da se ta stvar kaj zboljša, vesta kaj; obrnita se na pristojno mesto, to je: škofijski ordinat (seveda v dotični škofiji), kamor sta legalno kot verniki po svojih farah včlanjena (v škofijo). Škofje so postavljeni varuhi, da čuvajo neokrnjen nauk Kristusov — in ljubezno do bližnjega spada v ta okvir. S tem činom bosta dosti pripomogla, da se duhovniki poboljšajo.

"Zgledov ne vidite?" — Žalostno, da je drevo brez sadu, katoliki pa brez življenja po veri. Naša krivda, ki nas bo vse zadela sodb, če smo, motno steklo, da z svojim življenjem odbijamo, da ne prisije do ljudi, ki so nesrečni in brez vere, žarek sonca vere in tavažo v temi, kot zgubljene ovce. Nam pač bo treba spreobrnjenja in pokore.

A imam pomisleke... O Kristusu je v evangeliju označeno — da je dobrote delil. Sam se je skliceval: "Kdo izmed vas (farizejev) me more greha obdolžiti?" A so farizeji in napuhjeni pismarji radi njegovih dobrot in brezgrešnega življenja postali verniki? Ne! Križali so ga! Ali Fetterleyju in Molku bi kaj pripomoglo do katoliške vere svetli vzori živečih ljudi dosledno po svoji veri?

Ko leta in leta ponavljate, da je človek samo zadnja stopinja evolucije; da tistih bistvenih razlik — ko uči katoliška vera, kar nas loči od živali — ni! Ko trdite, da smo samo živina, da je krščanstvo le bajka za otroke. Potem in potem, če je to resnica; ali bi po veri živeči katoliki ustvarili Boga nesmrtnost, pekel, nebesa, večnost, sodb? Če te stvari ne obstojajo in so namišljene sanje v glavah katolikanov — potem jih ni!

In če pa je Bog in resnica, da je obvezno za človeka živeti po razodetem nauku, ali more življenje katolikanov, ki ne žive dosledno po svojem prepričanju te stvari, Boga, neumrjčnost, nebesa, pekel odstraniti? Če hoče kdo pravilno zavzeti stališče

do Absolutnega ne more preko tega vzroka.

Da molči Cerkev "...da naj bogatejši katoliki pomagajo gmočno svojim sobratom," je kleveta. Iz ust najvišje cerkvene avtoritete pokojnega papeža Pija XI. so prišle besede: "Res je žalostno, da so bili in so še, ki se imajo za katolice, a se komaj spominjajo tiste vzvišene zapovedi pravičnosti in ljubezni, ki nam ne veleva samo dajati vsakemu, kar je njegovega, temveč tudi pomagati potrebnim bratom kakor samemu Gospodu Kristusu in kar je še hujše, ki se ne boje iz pohlepa po dobičku pritiskati na delavce. Da so celo taki, ki zlorabijo vero samo in skušajo z njenim imenom pokriti svoje krivice, da bi ubranili popolnoma upravičenih delavskih zahtev. Njih ravnanja ne bomo nikoli nehali resno obojevati." (Iz Okrožnice papeža Pija XI o obnovi socialnega reda, po evangelijskih načelih).

Kjer se katolicanom, ne bom oporekal, da neuravičeno očita pomanjkanje, ljubezni do bližnjega, bi si žele vedeti, v čem nas prekaša na karitativnem polju dobrodelje, takozvana napredna struja. Pokažite, koliko takih ustanov kot so bolnice, hišalnice, sirotišnice vzdržujete? Koliko število "naprednih nun" in "svobodomiselnih menihov"

se žrtvuje, da lajša panoge različne človeške bede; in služi brezplačno vse življenje, kot delajo katoliški redovniki in redovnice? Če bodo dokazi statistike večji od katoliških, potem pa le kamen v roke in začudite ga v katoliško pomanjklivost ljubezni do bližnjega. Jaz sem že po knjižničnem iskal, da bi iztaknil kaj "o materialistični ljubezni do bližnjega," pa žal, do danes nisem še našel. Ne vem za nobeno tako osebnost kot so bili sv. Vincencij Pavleški, sv. Karol Boromej, P. Domijan Devester, sv. Jožef Caltalongo itd. Srečevali bi Molk, naj obrne malo študij v to smer, pa se bo seznanil, kaj premore po veri prežeta katoliška ljubeznost do bližnjega.

Nadalje po Fetterlyju Molek podučuje: "Cerkev uči, da se katoliška vera med vsemi najbolj odlikuje po definitivnosti naukov, malo pa je lajkov, da bi vedeli, kateri nauk je avtoritativ in kateri ni. Vsak katolik mora verjeti, da je papež nezmotljiv, kadar kaj uradno razglasa, nikdar pa ni vernikom pojasnjeno, kdaj papež govori uradno in kdaj neuradno. Na primer: duhovščina dela vtis, da je kontrola porodov smrtni greh, torej uradno razglášena nezmožna prepoved, če pa pogledaš — česar preprost katolik nikdar ne stori — v avtoritativno Katoliško enciklopedijo, boš v njej našel razloge papežev nezmotljivosti, ki se glasi, da je nezmotljivost omejena le na Kristove nauke in doktrine, ki so v tesni zvezi s temi nauki; torej nima nič opraviti z moralnostjo porodne kontrole! To pomeni, da cerkev nima pravice komandirati svojim laikom, katere srdestva za omejitev družine lahko uporabljajo in katerih ne smejo uporabljati!"

Odgovarjam: Da, ako nam pokažete, kako organizacijo, ki bi bila bolj smotrno urejena po nauku in enotnosti, pa bomo nehali verovati, "kateri nauk je avtoritativ in kateri ni," zatecite se k učni knjigi katekizma, pa bo rajasnjeno.

O papeževi nezmotljivosti pa pripomnim, da se mora nauk katoliške cerkve razlagati tako, kakor ga razlaga katoliška cerkev, ki je brez dvoma avtentična razlagalka svojega nauka. In ta razlaga je najboljši odgovor na vse napade.

Vatikanski cerkveni zbor je ta nauk jako natančno pojasnil in opredelil. Vsebinska vatičanske definicije je: Papež je nezmoten, kadar govori s prestola (ex cathedra), to je, kadar z

apostolsko avtoriteto kot poglavar in učitelj vseh kristjanov definira kako versko ali moralno resnico, kot obvezno za vso cerkev, to nezmotnost ima po božji pomoči obljubljeni sv. Petru; zato so take papeževske definicije same iz sebe, a ne šele po soglasju cerkve nepreklicne. Peter je tako trdna skalnata podlaga cerkve, da jo peklenške moči ne bodo premagale. K tej trdnosti pa bistveno spada trdnost nezmotnost v moralnem in verskem nauku. Ako bi se vrhovni poglavar motil v veri, bi v to zmoto zavajal tudi cerkev ali pa jo vsaj tako zbegal, da bi ne mogla biti nepremagljiva. In cerkev smatra zakon za zakrament. In dolžnost Cerkve je, da čuva svetost življenja. Prav nič se ne ozira na levo ne na desno, in jasno kot nekdanji Janez Krstnik prešustnemu Herodu zakliče: Ni ti dovoljeno! Pozna le kontrolo samega sebe, kot je Kristus zapovedal: "Če hoče kdo za menoj priti, naj zatajuje samega sebe!" Pokojni škof Dr. Jeglič je dal na to zadevo zakona ta odgovor: "Edino ona zakonska skupnost je dostojna za človeka, je vzvišeno posvečena, ter ima v sebi nekaj svetoskrivnostnega, ki prehaja iz večne ljubezni in omogoči v materi mnogo človeško življenje, kar je tudi po notranji, po naravi postavljeni namen zakona."

Kdor pa novo življenje nameroma preprečuje postopa proti notranjemu bistvenemu namenu zakona in smrtno greši proti naravi zakona. V tem oziru spregled ni mogoč; ne more ga dati škof, ne more ga dati papež, niti sam Bog, ga ne more dati, ker bi s tem zatrl notranjo naravo zakona." (Glasnik l. 1929 str. 62).

Enako mišmašanje počenja katoliška duhovščina glede odnosov cerkve do države. Na splošno uči, da država mora indirektno biti podložna Cerkvi. To pravilo je postavil papež Leon XIII. ki je zapisal: "Vsaka forma vlade je zadovoljiva (za Cerkev) ki se deluje z rimsko-katoliško cerkvijo, ako pa ni sodelovanje, tedaj ni nobena forma vlade zadovoljiva." Ameriška duhovščina pa dela vtis, da te Leonove besede niso dogma — in ameriški katolik ne ve ali bi to verjel ali ne.

Fakt je, da civilne pravice za jamčene v Ameriški ustavi so v konfliktu s postulati Leonove enciklike, toda katoliška duhovščina v Ameriki dela vtis, da so papeške enciklike v protestantskih državah kakoršna je Amerika bolj teoretične. To je slaba obramba Cerkve, kajti to pomeni, da katoliki sprejmejo našo formo vlade le začasno, dokler so v manjšini. Ustava bi jim bila le začasno zmašilo — in dolžnost katolikov je, da se hitro množe in dobe, večino da bodo potem prevzeli vlado in izpremenili ustavo v smislu papeških predpisov!...

(Dalje prihodnjič)

Ce verjamele al' pa ne

V Barbertonu je sedela večja družba lovev in pogovor je nanesel tudi na gamze. Nadlovec Jože je pojasnjeval fantom, kako so gamzi plašni in kako na paši vedno postavijo enega izmed sebe na stražo, ki zabrlizga, kadar se jim bliža nevarnost.

Nekaj časa je bil splošen molk, razen kar je motilo tišino "oddihanja," potem se pa oglašil prijatelj Fred: "Zažvižga, praviš? Kako pa zažvižga?"

"Takole," reče Jože, dene dva prsta v usta in zabrlizga, da je letelo kar skozi ušesa.

Zopet molk. Čez nekaj časa pa zopet poprime Fred: "To se vse lepo sliši in morda je verjetno, ampak meni ne gre v glavo, kako more gamz vtakniti svoj parkelj v usta, kadar hoče z žvižgom posvariti tovariše."

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

"Charley, na koncu koncev menda le nisi tako čisto prismojen, kakor sem mislil —"

"Še vse bolj me boš hvalil! Kmalu se bo ulila ploha, kakršne še nisi kmalu doživel. In naša sila bo pri kraju."

"Charley, če se to res zgodi, sem jaz osel, ti pa najbrihtnejši človek v Zedinjenih državah! In še daleč čez njihove meje!"

"Ne bo tako hudo, Sam! Videl sem tak čudež v Floridi pa sem ga enostavno sam poskusil, ker mislim, da nam more edino tak dež rešiti življenje."

Glej, meglisce so se zgostile v oblake! Ko bo kaktus doživel, se bo ulil dež. In če ne verjameš, pa si poglej svojo Tony tamle! Kako suče svoj štrcelj, ki ji nadomestuje rep, in kako širi nozdrvi! Tudi moj mustang že navoha dež! Seveda, dolgo ne bo deževalo in dež ne bo padal drugje, ko na pogorišču in v njegovi bližini."

Stopili smo peš dalje. Pa bi bili lahko tudi jezdili. Konja sta oživila in hitela, kar so jima dajale moči, kar silila sta naprej.

Moje prerokovanje se je uresničilo.

V pol uri se je oblak raztegnil čez vse nebo nad nami in blizu obzorja na zapadu. Kar temno je bilo kakor pred hudo nevihto.

In koj nato je neurje izbruhnilo. Ne polagoma kakor pri nas, ampak na mah, brez uvoda. Zabliskalo se je, zagrmelo in bilo je, kot da je nekdo prevrgel čeber vode. Oblak se je utrgal, bi rekli mi. Težki curki so udarjali po nas, po glavi, po ramenih, po hrbtu, in v eni minuti smo bili do zadnje niti premočeni, kot da smo v vodo padli.

Konja sta izprva čisto mirno stala in z veselimi prhanjem pozdravljala hladno, mokro kopel, kmalu pa sta zaplesala in poskočila in od veselja nista vedela, kaj vse bi počela. Spet sta bila sveža, moči so se jima vrnile, brez skrbi smo lahko potovali nekaj dni.

Pa tudi nam je osvežujoča mokrota dobro dela. Da smo bili do kože mokri, to nam ni nič delo, saj smo vedeli, da nas bo vroče sonce v pol uri čisto posušilo.

Lovili smo blagodejni dež v razprostorte odeje in v klobuke, pili, dali tudi konjema piti in še vse mehove smo napolnili.

Najbolj razigran je bil črnc Bob. Skakal je, se prekopicaval, kolobaril na rokah, odpiral usta in lovil dež pa kremžil in pačil obraz tako čudno, da sva se mu na glas smejala.

"Massa, massa, oh, ah —! Voda, lepa voda, dobra voda, velika voda —! Bob biti zdrav, Bob biti zdrav, Bob biti močen, Bob spet hoditi, spet jezdit in skakati vse do Kaliforni!"

Pa se zresnil. Bern?"

Ali dobiti vodo tudi massa "Najbrž. Ne verjamem, da bi bil prišel daleč čez kaktusov gozd."

Pa pij vendar, Bob! Dež bo kmalu prenehal!"

Pobral je svoj širokokrajni klobuk, ki mu je med njegovim razposajenim skakanjem padel z glave, lovil v njega dež, odpiral usta od ušesa do ušesa in si vlivljal blagodejno mokroto med velike rumene zobe.

"Oh ah —! Dobri massa! Bob piti še mnogo, veliko več!"

Izpil je, kar si je nalovil v klobuk, in ga spet razgrnil proti nebu.

Pa žalostno je pogledal.

"Ah, oh —! Dež nič več! Nič več vode —!"

Res je z zadnjih gromom dež prenehal, kakor bi odrezal. Pa saj ga zaenkrat tudi nismo več potrebovali. Poživili smo se in mehovi so bili polni. Za dva tri dni je bilo vode dovolj. In do

tedaj smo morali priti do Rio Pecos.

"Použimo še kak grizljaj!" sem svetoval. "Potem pa vzemimo pot pošteno pod noge! Morebiti še za dne dohitimo Marshala."

V nekaj minutah smo se pokrepčali. Saj nismo imeli druga ko kos posušenega bizonovega mesa. Bratski sva ga s Samom delila tudi Bobu.

Nato smo se odpravili. S Samom sva jezdila, Bob pa je hodil peš. Izvrsten pešec je bil, prav nič ni zaostajal.

Sledov seveda ni bilo več videti, dež jih je spral. Pa saj smo vedeli za smer, kod je potoval Bernard s svojo družbo.

Na levi nas je spremljalo kaktusovo pogorišče, kar konca ga ni bilo. Dež gotovo ni segel daleč v puščavo, pa ker tudi Bernard gotovo ni naglo potoval, sem upal, da so bili vendarle deležni mokrega blagoslova. Sicer pa smo imeli polne mehove, lahko smo jim pomagali.

VI.

Stakemani.

Pogorišča je bilo nazadnje vendarle konec in koj nato sem zagledal na obzorju temno gručo.

Nastavil sem daljnogled ter naštel devet ljudi in deset konj. Osem ljudi je še sedelo na tleh, deveti pa je pravkar zajahal konja in v skoku odjezdil nazaj na vzvod. Pa opazil je nas in obstal.

Spoznal sem ga. Mladi Bernard Marshal je bil.

Razumel sem, kaj namerava. Žeja in vročina sta ga tako zdelala, da je čisto otopel, ni opazil, da Boba ni več pri družbi ali pa je njegova volja čisto oslabela pa se ni mogel opogumiti, da bi šel črnca jskat. Ko pa ga je dež osvežil, se mu je vrnila tudi prožnost duha. Pošten človek je bil, zaskrbelo ga je za vestega Boba, koj se je vrnil, da ga poišče. Bobovega konja je že kar s seboj vzel za vajeti ga je držal.

Ni pa se mu izdelo prav, da ga nobeden iz njegove družbe ni spremljal. Po puščavi ni varno človeku samemu potovali, da so ga samega pustili oditi, je kazalo, da so zelo nevljudni ljudje. Staval bi bil ne vem kaj, da so oholi yankeeji, ki se jim ni zdelo vredno, da bi se mučili radi izgubljenega "niggerja," ki povrh še niti njihov sluga ni bil. Črnc takemu yankeju ni vreden piškavega oreha.

Sumljivo je opazoval Bernard našo majhno družbo, se obrnil, nekaj zaklical svojim ljudem, in v hipu so vsi planili na noge, poskakali na konje in zgrabili za puške.

Naročil sem črnca: "Bob, skoči naprej pa povej, kdo smo!"

Bob je razmahnil svoje dolge noge in zdiral po puščavi kakor veter. V naglem koraku sva jezdila za njim.

Črnc je krilil z rokami in že od daleč na vse grlo kričal svojemu gospodarju:

"Ne streljati, massa, ne klati —! Zelo dobri, pridni možje priti! Massa Charley biti, ubijati samo rdečkarje in lopove, pa nič storiti gentlemanom in Bobu!"

Spoznali so črnca, puške so se povesile, miroljubno in radovoljno so nas pričakovali.

Prijatelj Bernard me ni takoj spoznal. Nisem mu zameril.

V Louisvillu seveda nisem nosil trapperske obleke, čisto po "gentlemansko" sem bil oblečen, kakor se spodobi za obiske v takem mestu, obrt sem bil tisti krat, lične brčice so mi krasile obraz. In težko je po dolgih mesecih spoznati tak obraz, če se skriva za divjo, zaraščeno bradno. V trapperski obleki me

1940	APRIL	1940
Sa	Mo	Di
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

K O L E D A R

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ

2.—Cuyahoga County Opera Ass'n opera v avditoriju SND.

4.—Častna straža SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5.—Mlad. zbor Slavčki priredi koncert v SND na St. Clair Ave.

5.—Pevsko društvo Planina priredi koncert v SND, Maple Heights.

5.—Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim programom.

5.—Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

5.—Podružnica št. 14 SZZ proslavlja Materinski dan v Slov. društv. domu na Recher Ave.

11.—Podružnica št. 18 SZZ priredi Materinsko proslavo v

bovče še nikdar videl ni, in povrh je moja čedna zunanost, ki je svojčas tako hudo razdražila živce mojemu dobremu Samu, zadnje tedne že tudi precej izgubila svoj sijaj, vsak dan sem bil bolj podoben idealu ali pa je njegova volja čisto oslabela pa se ni mogel opogumiti, da bi šel črnca jskat. Ko pa ga je dež osvežil, se mu je vrnila tudi prožnost duha. Pošten človek je bil, zaskrbelo ga je za vestega Boba, koj se je vrnil, da ga poišče. Bobovega konja je že kar s seboj vzel za vajeti ga je držal.

Ni pa se mu izdelo prav, da ga nobeden iz njegove družbe ni spremljal. Po puščavi ni varno človeku samemu potovali, da so ga samega pustili oditi, je kazalo, da so zelo nevljudni ljudje. Staval bi bil ne vem kaj, da so oholi yankeeji, ki se jim ni zdelo vredno, da bi se mučili radi izgubljenega "niggerja," ki povrh še niti njihov sluga ni bil. Črnc takemu yankeju ni vreden piškavega oreha.

Sumljivo je opazoval Bernard našo majhno družbo, se obrnil, nekaj zaklical svojim ljudem, in v hipu so vsi planili na noge, poskakali na konje in zgrabili za puške.

Naročil sem črnca: "Bob, skoči naprej pa povej, kdo smo!"

Bob je razmahnil svoje dolge noge in zdiral po puščavi kakor veter. V naglem koraku sva jezdila za njim.

Črnc je krilil z rokami in že od daleč na vse grlo kričal svojemu gospodarju:

"Ne streljati, massa, ne klati —! Zelo dobri, pridni možje priti! Massa Charley biti, ubijati samo rdečkarje in lopove, pa nič storiti gentlemanom in Bobu!"

Spoznali so črnca, puške so se povesile, miroljubno in radovoljno so nas pričakovali.

Prijatelj Bernard me ni takoj spoznal. Nisem mu zameril.

V Louisvillu seveda nisem nosil trapperske obleke, čisto po "gentlemansko" sem bil oblečen, kakor se spodobi za obiske v takem mestu, obrt sem bil tisti krat, lične brčice so mi krasile obraz. In težko je po dolgih mesecih spoznati tak obraz, če se skriva za divjo, zaraščeno bradno. V trapperski obleki me

Kunčičevi dvorani na Waterloo Rd.

11.—Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

12.—Spomladanska prireditel mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

12.—Podružnica št. 21 SZZ v West Parku priredi Materinsko proslavo v Jugoslovanskem narodnem domu v W. Parku.

12.—Mladinska šola SND spomladanska prireditel v avditoriju SND.

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

18.—Dr. sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

19.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

19.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Minstrel Show" in ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

26.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi card party in ples v šolski dvorani.

26.—Jugosl. narodni dom v West Parku praznuje 20 letnico s popoldanskim programom, zvečer ples.

JUNIJ

2.—Proslava 125. obletnice

slovenskega pesnika Valentin Vodnika in volitve ljubljanskega župana za leto 1941.

2.—Društvo sv. Križa, št. 214 KSKJ ima piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

2.—Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pintarjevi farmi.

9.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ prirede piknik na Močilnikarjevi farmi.

9.—Društvo Dosluzencev priredi piknik na Stuškovi farmah.

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Pevsko društvo Jadran priredi piknik na Pintarjevi farmi.

23.—Piknik Slovenske šole SND na Močilnikarjevi farmi.

23.—Dom zapadnih Slovencev proslavlja prvo obletnico s piknikom na 6818 Denison Ave.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Pintarjevi farmi; bogat program in nagrade za stare in mlade.

30.—Piknik mlad. pev. zbora Slovenskega doma na Stuškovi farmi.

JULIJ

4.—Four Points Tavern ima piknik na Stuškovi farmah.

7.—Piknik društva Napredek št. 132 JSKJ na Stuškovi farmi.

14.—Piknik Slovenske zadrzne zveze na Močilnikarjevi farmi.

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi farmi.

27.—Društvo sv. Družine, št. 207 KSKJ priredi izlet v Madison, O.

27.—Social Club ima piknik na Stuškovi farmah.

27.—Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

28.—Piknik mlad. pev. zbora Kanarčki na prostorih Slovenskega doma na Denison Ave.

AVGUST

4.—Piknik fare Marije Vnebovzete na Pintarjevi farmi.

4.—Pevski zbor Sloga ima piknik na Stuškovi farmah.

11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštarnarjev, št. 1640 priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanka.

18.—Federacija Slovenskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.

25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11. obletnico ustanovitve.

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

OKTOBER

6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditel v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

19.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

26.—Slov. zadrzna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

NOVEMBER

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvorinah Slovenskega doma na Holmes Ave.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

DECEMBER

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

24 ur na bojišču na morju

Obrambne črte niso samo iz jekla in cementa. Tudi drugod so "Maginotove črte," a so nevidne. Francija je na severu, zahodu in jugu obdana z morjem. In ker ima trojico mej na morju in ker ima onkraj oceana kolonije, ki so življenjskega pomena za domovino zaradi surovin in živil, zato tvorijo razne čuvajske ladje na morju nekeko Maginotovo črto, ki Francijo varuje nevidno in pretakajoče se po potih oceana.

Nič ni moči reči, ali je topničar večjega pomena kot pešec, ali je pilot bolj koristen kot voditelj tanka, zato je tako težko pravilno presojati nepoznano junaštvo pomorskih vojakov.

Najbolj neprijetna in nevarna je na ladji druga straža ponoči. Od polnoči do štirih jutraj je mrzlo. Ko se začne daniti, pa debele meglene plasti ovirajo razgled in pomorščaki niso prespani. In zmeraj nanes prilika tako, da se dogajajo razburljiva srečanja s sovražnimi ali sumljivimi ladjami vedno v zgodnjih jutranjih urah, ne da bi kdo vedel, zakaj prav za prav.

Mrzla sapa brije po krovu. Valovi škropijo, mornarji od mraza šklepetajo z zobmi, medtem ko se kurjači pri svojih kotlih in strojih v vročini 50

stopinj kar kuhajo in jim znój kurkoma teče po golem životu.

Ti in oni vršijo svojo dolžnost. Neprestano plove kaka stražniška ladja ali torpedovka ali rušilec po tistem delu morja, ki jim je odkazan. Z napeto pozornostjo stoji čuvajno moštvo na straži. Radio niti za minuto ni pri miru in vzdržuje zvezo med ladjo in svojo glavno postojanko, ki ji poroča o vseh važnih vesteh, o vremenu in o "sumljivih ladjah." Če je kje sovražnik, tedaj ladja takoj spremeni svojo smer. Znaki za alarm zadonijo, kapitana zbudi, topniško moštvo se postavi k topovom. Čez četrte ure mučenega čakanja se pojavi sila senca naznanjene tovrne ladje. Pokažejo se znaki s prapori, z lučmi, s streli. Nato so ceremonije s kontrolo in ogledovanjem, ceremonije, ki so skoraj zmeraj uspešne, pa vedno drugačije. Višji mornar drži napet samokres v roki, ko s častnikom in štirimi pomorščaki stopi na tupo, ustavljeno ladjo. Pri pregledovanju ladijskih listin je precej presenečenja; večkrat so že patrolje odkrile sovražno ladjo pod zastavo nevtralne države, in ladja je bila polna surovin in živil, to se pravi snovi, ki jih je treba po blokadnem pravu zaseči. V takih primerih ravna mornarji povsem uradno: iznad kljuna zasežene ladje se dvigne trobojnica kvišku, spodaj pa se razvije prapor sovražne države, kar je po pomorskem pravu znak, da plove tu trgovska ladja, ki jo je bojna stražniška ladja zalotila in zasegla.

Če je nevtralna narodnost ladje neoporečno dejstvo, tedaj je ta potek bolj preprost. Le v dvomljivih primerih, če kakovosti in namere blaga, ali tudi potnikov ni mogoče jasno opredeliti, pozovejo ladjo, naj odpluje v kako blokadno lukso v spremstvu enega od častnikov, enega ali dveh nadmornarjev in pešice mornarjev francoske bojne ladje.

Zjutraj ob štirih je: druge nočne straže je konec. Zdanilo se je in tudi malo topleje je; megla začenja izginjati. Prva dnevna straža spleza na krov, da zamenja tovariše. Ladja, ki so jo pravkar pregledali, se je izkazala kot nevtralna, njenega tovora ni bilo treba zaseči, in na bojni ladji je spet kmalu mir in red.

Spet se oglasi radio in naznani prihod angleških trgovskih ladij, ki jih spremlja bojna ladja. Mornar na mestu za signale le pozdravi s praporom. Potem pomorščaki spet odplovejo po svoji poti patroljiranja, in to v dežju in mrazu, v nevihtah in v soncu, medtem ko se zgoraj mornarji tresajo od mraza in si spodaj kurjači brišejo svoje razgretе obraze. To brezimno, tiho junaštvo mož s povodne fronte brez dvoma še zdavnaj ni javnosti zadosno znano.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

John Glach
kovač

Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih premenjamo in prodajamo. Vse delo garantirano.

13408 St. Clair Ave.
Glenville 3963

We pick and deliver (x)

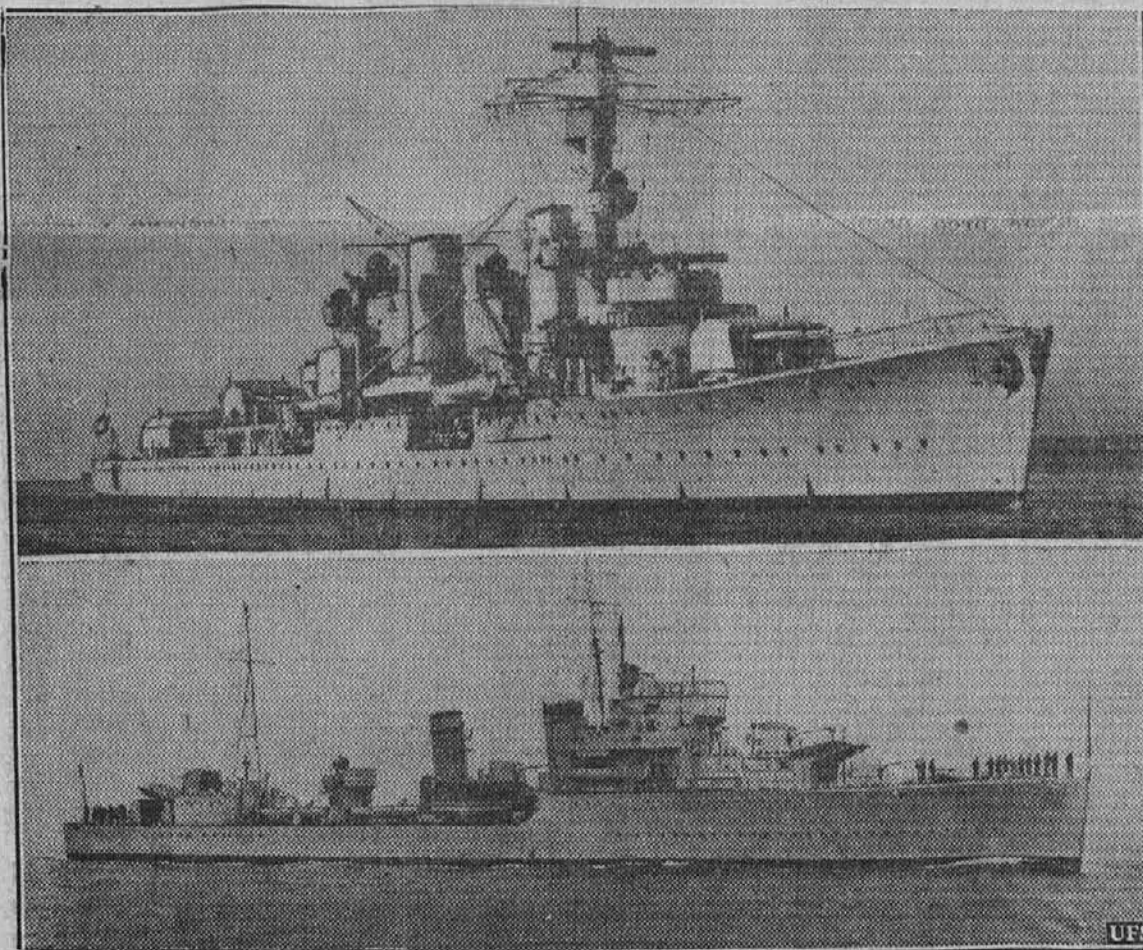
Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicut 9571
Pripeljemo na dom.

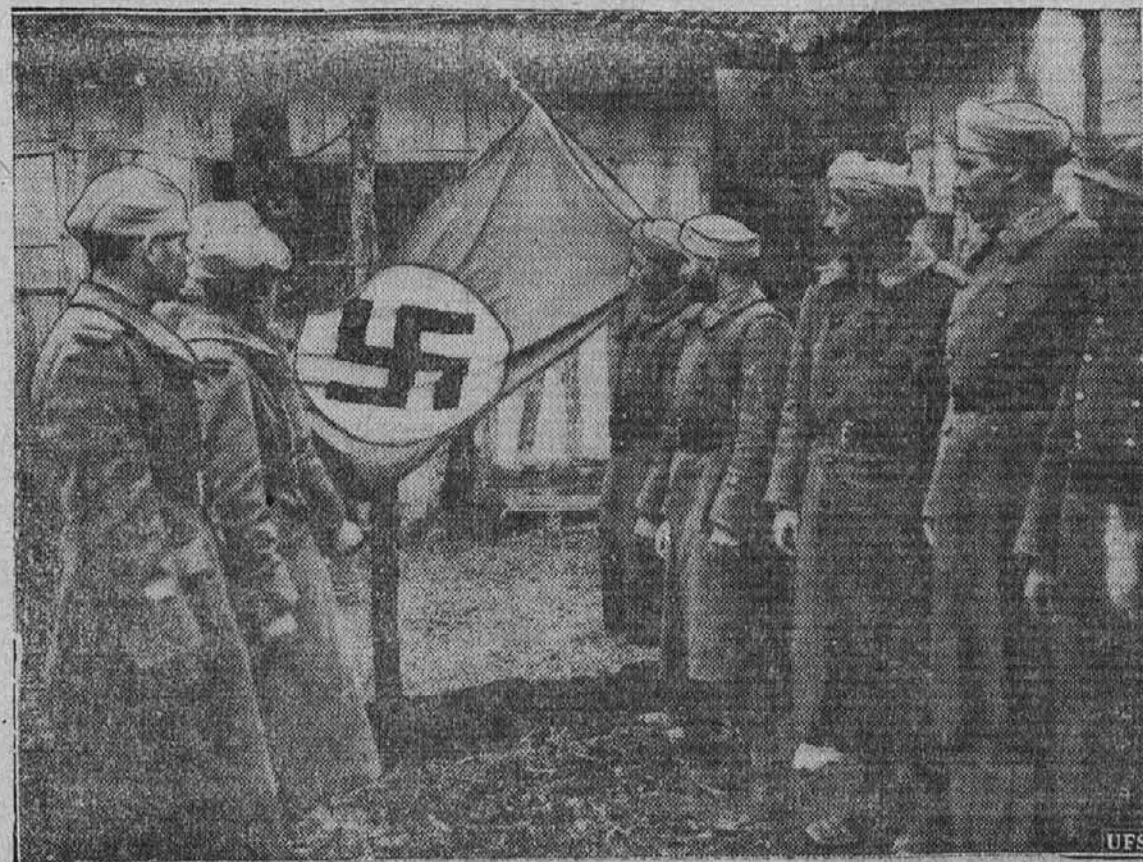
ROGEL DRY CLEANING

6526 ST. CLAIR AVE.

Se priporočam, da daste vašo obleko čistiti in jo dobite nazaj kot novo.

Dve bojni ladji, kateri je zadela zla usoda ob obali Norveške. Na zgornji sliki je nemška križarka Karlsruhe, katero so potopile norveške obrežne baterije in na spodnji sliki pa je angleška križarka Hardy, katero pa so Nemci močno poškodovali v bližini pristanišča Narvik.

Za spomin — Severno-afriški vojaki, ki so del francoske kolonijalne vojske, si ogledujejo ugrabljeno nemško zastavo, ki je bila zajeta nekje na zapadni fronti.

Oliver Twist

C. Dickens - O. Župančič

"Tako mi je, kakor bi ga videl," je vzkliknil Žid ter uprl oči v svojega varovanca.

"Meni tudi," je kriknil Korle Bates. "Ha, ha, ha! Tako se mi zdi. Vse vidim pred sabo — bogme, da, Fagin. Počil bi od sme-ha, počil bi! Vsi tisti sivec dela-jo resne obraze, Jack Dawkins pa govori z njimi zaupno in zlo-žno, kakor da je samega sodni-ka sin in da napiva gostom po obedu — ha, ha, ha!"

Res, Žid je spravil svojega mladega prijatelja v zelo dobro voljo. Gospodič Bates je videl sprva zaprtega Lisjaka v muč-niški glori, zdaj pa ga je gle-dal kot glavnega junaka zelo ne-navadne in izbrane burke in je kar nestrpno čakal, kdaj pride čas, ko se ponudi njegovemu sta-remu tovarišu prilika, da poka-že svojo nadarjenost.

"Nekako moramo izvedeti, ka-ko mu je danes," je menil Fa-gin. "Čakaj, da pomislim."

"Ali naj grem jaz?" je vprašal Charley.

"Po nobeni ceni," je odgovo-ril Žid. "Ali se ti blede, dragi moj, ali se ti res blede, da ho-češ iti prav tja, kjer — Tega ne, Korle. Za zdaj je dovolj, da sem enega izgubil."

"Pa menda ne mislite iti sa-mi?" je vprašal Korle s pored-nim zasmehom.

"To bi ne bilo prav," je odma-jal Fagin z glavo.

"Zakaj pa ne pošljete tega no-vega tička?" je vprašal gospo-dič Bates in položil roko Noetu na ramo. "Živ krst ga ne pozna."

"Hm, če se mu zdi," je menil Žid.

"Zdi!" mu je segel Korle v besedo. Kaj pa se naj njemu zdi?"

"Res, prav nič, dragi moj," je rekel Fagin ter se obrnil pro-ti Mistru Bolterju, "prav nič ta-kega ni to."

"O, imam pa tudi jaz bese-do, veste," je pripomnil Noe in

se ritensko pomikal proti vra-tom in majal v nekako premiš-ljenem strahu z glavo. "Ne, ne — iz te moke ne bo kruha. To ne sodi v mojo stroko."

"Katero stžolko pa je dobil, Fagin?" je vprašal gospodič Ba-tes in zaničljivo premeril Noe-tovo sloko postavov. "Da se lepo zmaže, kadar ne gre vse kakor po loju, in pobere smetano, ka-dar je vse varno. To je njegov posel, ne?"

"Te prav nič ne briga," je od-govori gospod Bolter, "in ne o-bregaj se ob ljudi, ki so nad te-boj, če ne, boš slabo naletel."

Silno se je zakrohotal gospo-dič Bates nad to vzvišeno grož-njo, in nekaj časa je minilo, pre-den je utegnil Fagin posređo-vati in gospodu Bolterju dolo-vedati, da se ne spušta v prav-nikako nevarnost, ako gre v po-licijski urad. In ker v London še ni prišlo poročilo o neznatni zadevici, v katero se je zapletel, in še nimajo opisa njegove ose-be, je zelo verjetno, da pač ne slutijo, da se je semkaj zatekel. Ako se primerno preobleče, gre tja prav tako varno, kakor le kam v Londonu. Kdo bi pa tudi samo od daleč mislil, da pojde iz proste volje prav tja; vse drugo bi prej domnevali.

Malo po tem prigovarjanju, še mnogo bolj pa iz strahu pred Židom se je Mister Bolter nazadnje vdal, čeprav nerad, da prevzame ta posel. Po Fagino-vih navodilih je neutegoma za-menjal svojo obleko z voziško haljo, mančestrskimi hlačami in usnjenimi golenicami; vse to je imel Fagin v zalogi. Dobil je še pripraven klobuk, za trak vse cestninskih listkov in bič. Tako opravljen naj pohajkuje pro-ti uradu, kakor kak kmet s co-ventgardenskega trga, ki po mestu radovednost prodaja, in ker je bil neroden, neotesan in surov, kar se da, ni Fagina prav nič skrbelo, da ne bi bil svoji nalogi popolnoma kos.

Po teh pripravih je izvedel, po kakih znamenjenih bo spoz-nal Zvitega Lisjaka, nato ga je peljal gospodič Bates po temnih in ovinkastih ulicah prav blizu Bow-Streeta. Opisal mu je na-tanko lego urada, mu dal obilo napotkov, kako naj gre kar na-ravnost po veži, na dvorišču pa naj krene po stopnicah na des-no roko, ko pride v sobo, naj se odkrije. "Zdaj pa hiti sam, in prav na tem mestu te počakam."

Noe Claypole ali Morris Bol-ter, kakor izvoli čitatelj, je šel natanko v nakazani smeri. In ker je gospodič Bates kraj do-bro poznal, so bila njegova na-vodila tako točna, da je dospel v sodno dvorano, ne da bi se bil moral muditi z izpraševanjem in brez drugih ovir. Pomešal se je v gnečo ljudi, večinoma žensk, ki so se tlačili v umazani, zatoh-li sobi. Na gornjem koncu je bil ograjen prostor z nekoliko vzvišenim odrom, na levi pri ste-ni kotec za jetnike, na sredi lo-ža za priče, na desni pult za ma-gistratne uradnike. Ta častitlji-vi prostor je bil za lesenim opa-žem, skrit navadnim očem, ta-ko da je preprosti narod slutil (če je mogel) tam zadaj pravi-co v vsem njenem veličanstvu.

V kotcu je bilo samo nekaj žensk, ki so si spomigavale s svo-jimi znanci. Pisar je čital dve-ma stražnikoma in preprosto o-blečenemu možu, ki se je skla-njal nad mizo, izpovedbe prič. Na rešetko kotca se je nasla-njal jetničar, gledal malomar-no okrog in se od dolgega časa tolkel po nosu z velikim klju-čem; prenehal je samo, kadar je

prijela gledalce nepristojna že-lja po razgovarjanju. Zdaj pa zdaj je srepo pogledal, veli ka-ki ženski: "Odnosite otroka ven!", kadar je motilo svečanost uradovanja slabotno, z materi-no ruto na pol pridušeno vrešča-nje kakega mršavega dojenčka. Zatohel in nezdrav duh je pol-nil sobo. Stene so bile zamaza-ne, strop očrnel. Na kamnu je stal star, okajen doprni kip, nad kotcem prašna ura — edina pričujoča stvar, ki je šla tako, kakor je treba; zakaj pokvarje-nost ali siromaštvo, ali navad-no navzočnost obojega, je pu-stilo na slehernem živem bitju madež, ki je bil malone tako ne-prijeten kakor debela, umaza-na plast, ki je pokrivala vse ne-žive predmete v tem prostoru.

Noe se je željno ogledoval za Lisjakom. Videl je pač precej žensk, ki bi bile prav lahko ma-tere ali sestre tega poštenjako-viča, tudi več mož, ki bi človek sumil, da so njegovemu očetu natanko podobni. Vendar ni bi-lo med njimi nobenega, ki bi ustrezal popisu, kakršnega je imel o gospodu Dawkinsu. Čakal je v veliki napetosti in negotovo-sti, da so bile ženske obsojene v zapor in so ponosno odšle. Na-to pa mu je kmalu odleglo: pri-kazal se je nov jetnik — in ta-koj je zaslutil, da to ne more biti nobeden drug nego tisti, ka-teremu velja njegov obisk.

In res je bil gospod Dawkins. Primahedral je v sobo z zaví-hanimi rokavi kakor po navadi, z levo roko v žepu, s klobukom v desnici. Nepopisno je drsal pred jetničarjem, sedel v kotec, po-tem pa na glas vprašal, zakaj so ga spravili v tako nečastno si-tuacijo.

"Ali ne boš držal jezika za zobmi?" je rekel jetničar.

"Ali sem Anglež ali ne?" se je odrezal Lisjak, "kje so moji privilegiji?"

"Boš že dobil svoje privilegi-je, še prekmalu," je odgovoril jetničar, "pa s poprom."

"Bomo že videli, kaj poreče minister za notranje zadeve sod-nikom, če ne dobim svoje pra-vice," je rekel gospod Dawkins. "No, kako gredo ti opravki tu-kaj? Hvaležen bom uradni-kom, če rešijo to malo zadevico in me ne mudijo s prebiranjem novin. Zgovorjen sem z nekim gospodom v City, in ker sem moč-beseda, sem v svojih oprav-kih natančen, in ker on to ve, mi bo odšel, ako ne pridem o pravem času. In potem prejkone ne bom tožil za odškodnino tistih, ki so krivi moje zamude; o, ne, prav gotovo, da ne!"

Lisjak se je držal, kakor da mu je z ozirom na poznejše o-bravnave zelo mnogo do natan-čnosti, ter je prosil jetničarja, naj mu pove imena "tistih mo-drijanov" na sodni klopi. To je gledalce tako počegetalo, da so se od srca zasmejali, kakor bi se bil gospodič Bates, ko bi bil slišal to vprašanje.

"Mir tam!" je zavpil jetničar. "Kaj je?" je vprašal eden iz-med uradnikov.

"Žepna tatvina, visokorodje." "Ali je bil deček že kdaj po-prej tukaj?"

"Moral bi biti, večkrat že," je odgovoril jetničar. "Bil je že malone povsod drugod. Jaz ga dobro poznam, velerodje."

"O! Vi me poznate? Res?" je vzkliknil Žviti in si to izpo-ved zabeležil. "Zelo dobro. Vsaj zaradi razžaljenja časti vas imam."

Zopet smeh in vnovič opomin: "Mir!" "Torej, kje so priče?" je de-jal pisar.

"A, čisto v redu," je pristavil Lisjak. "Kje so? Rad bi jih vi-del."

Ta želja se mu je nemudoma izpolnila. Nastopil je stražnik, ki je videl, kako je v gneči se-gel jetnik nekemu neznanemu gospodu v žep, potegnil iz nje-ga robec, ga pa, ker je bil zelo star, zopet previdno vtaknil na-zaj, prej pa ga je še poskusil

na lastnem obrazu. Zato je Li-dan, brž ko se je izmotal iz prej-omenjene gneče. Tudi on da je zapazil v gneči mladega fanta, ki se je nenavadno urno smukal okrog, in da je tale jetnik pred njim prav tisti mladi človek.

"Ali imaš to pričo kaj vpra-sati, fant?" je rekel uradnik. (Dalje prihodnjič.)

Norveški branitelji domovine na smučeh, ki so se po-stavili napram Nemcem v bojih severno od glavnega mesta Oslo, kjer se vrše srditi boji v katerih je padlo že nad 200 norveških vojakov in prav tako število Nemcev.

Norveški vojaki v odporu proti nemškim zavojevalcem so se postavili v bran severovzhodno od mesta Oslo, kjer so se utrdile nemške čete. Zelo dobro jim pomagajo v obrambi domovine veliki snežni viharji.

Danes je premiera!

NOV GLASBENI PROGRAM Z

- ★ JAMES MELTON, tenor
- ★ FRANCIA WHITE, sopran
- ★ DONALD VOORHEES in

BELL SYMPHONIC ORCHESTRA

ter zbor

GOTOVO NARAVNAJTE

WTAM • WLW • WSPD • 7 zvečer

(Ohio čas)

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Svedski otroci z zanimanjem ogledujejo strojnico, ka-tere so postavljene na vseh važnih krajih, ker se Švedska boji, da je sedaj ona prva na vrsti, ki bo padla v nazijsko malho.

Naznanilo selitve

Čenjenemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil iz 4505 St. Clair Ave. Ako vam ni mogoče prinesiti obleko k nam, pokličite in jo pridemo iskati, čez dan ali zvečer.

Garantirana je naša postrežba in zmerne cene. Se toplo priporočam

FRANK BERGAN

slovensko podjetje
CLEANER and TAILOR

1204 Norwood Rd., vogal Bonna Ave.
ENDICOTT 1796

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVENUE

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo, da nas je prera-no zapustila naša ljubljena soproga in mati

Helen (Jelka) Vidič

ki je dne 18. aprila ob 6:20 uri mirno v Gospodu za-spala. Pogreb se je vršil dne 22. aprila iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Calvary pokopališče, kjer smo se za vedno od nje poslovili.

Pokojna je bila rojena v selu Veliko, občina Vr-bovac, Jugoslavija. V Ameriko je prišla v letu 1910.

Iskreno se zahvalimo vsem onim, ki so ji izkazali zadnjo čast, kakor tudi onim, ki so darovali za svete maše ali pa poslali krasne cvetlice.

Prav posebno se zahvaljujemo vsem onim, ki so dali svoje avtomobile v posluho pri pogrebu in vsem onim, ki so se udeležili pri pogrebu.

Nadalje se zahvaljujemo pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi, ki nam je v tej težki uri ta-ko spretno in simpatično služil, da ga toplo priporo-čamo našim rojakom.

Še enkrat se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani v težkih urah in nas tolažili v tej bridki žalosti. Upamo, da še nadalje ohranite po-kojni drag spomin.

Zalujoči ostali:

EMIL VIDIČ, soprog.

MILAN VIDIČ, sin.

AGNES VIDIČ, snaha; EDWARD, EMIL in

MARJORIE VIDIČ, vnuki in vnukinja.

Cleveland, O., 29. aprila, 1940.

V BLAG SPOMIN

dva in dvajsete obletnice smrti preljub-ljene in nikdar pozabljene soproge in dobre matere

MARY WOLF

ki je zatisnila svoje mile oči dne 29. aprila, 1918.

Dva in dvajset let je že poteklo, kar Bog poklical Te je k sebi, draga soproga in ljubljena mati, prezdaj si nas zapustila.

Sedaj zeleni grob Te krije in spomin nam žalosti soe, ker Tvoje blage skrbne roke so za vedno sklenjene.

Mirno in sladko počivaš in prost tam Boga za nas.

Zalujoči ostali:

JOHN WOLF, soprog.
JULIA NOVAK, MARY PLAVAN, KA-TY DOLINAR, EMMA WOLF, VERA BENČINA, hčere,
JOHN in JOSEPH, sinova.

Cleveland, O., 29. aprila, 1940.